

Bana verdiği yüce söze niye saygısızlık etti?
Babam bana yalan söyledi, yalan söyledi,
Kudreti adına, Abzu adına yalan sözler söyledi."

*Tam bu sözcükleri söylemişken,
Deniz canavarları "gök kayığı"nı ele geçirir.
Inanna ulağı Ninşubur'a şöyle der:
"Gel, Eanna'nın sadık ulağı,
Güzel sözcükler iletirim,
Doğru sözcükler taşıyanım,
Elleri asla titremeyen, ayakları asla titremeyen,
'Gök kayığı'nı ve Inanna'ya armağan edilmiş yasaları kurtar."*

Ninşubur denileni yapar. Ama Enki inat eder. Isimud'u ve beraberindeki deniz canavarlarını "gök kayığı"nı yakalamaları için Eridu ile Uruk arasındaki yedi mola yerinin hepsine gönderir. Her defasında Ninşubur İnanna'nın imdadına yetişir. Sonunda İnanna ve kayığı Uruk'a sağ salim ulaşırlar; sevinç içindeki halkın düzenlediği ziyafetler ve şenliklerle kutsal yasaları kayığından birer birer boşaltır. Şiir, Enki'nin İnanna'ya verdiği bir söylevle sona erer, ancak metin fazlasıyla zarar görmüş olduğundan özünde uzlaşma mı yoksa misilleme mi yapıldığı açık değildir.

İNSANIN YARATILIŞI

İnsanın yaratılışını anlatan yapıt iki ayrı tablete yazılmış olarak bulunmuştur: birisi şimdi Üniversite Müzesi'nde bulu-

nan bir Nippur tabletidir; bir antikacıdan satın alınan diğeri ise Louvre'dadır. 1934 yılında Louvre tableti ve Üniversite tabletinin büyük bölümü kopyalanmış ve yayımlanmış olmasına karşın⁷² içerikleri anlaşılamamıştır. Bu üzücü durumun başlıca nedeni, Louvre'daki parçadan daha iyi korunmuş olan Üniversite Müzesi tabletinin Philadelphia'ya kırk elli yıl kadar önce, dört parça halinde gelmiş olmasıdır. 1919 yılında parçalardan ikisi belirlendi ve birleştirildi; bunlar Stephen Langdon tarafından kopyalanıp yayımlanmışlardır.⁶⁸ 1934'de Edward Chiera üçüncü parçayı⁶⁹ yayımladı, ancak bunun 1919'da Langdon tarafından yayımlanan iki parçaya eklendiğini anlayamadı. Ben, yayımlanan üç parçayla birleştirilen henüz yayımlanmamış dördüncü tableti⁷⁰ belirlemekle, şiiri uygun biçimde düzenleyebildim. Burada şiirimizin metnini oluşturan yaklaşık yüzelli dizenin hâlâ sayısız kırığı olduğu vurgulanmalıdır; dizelerin çoğu oldukça kötü durumdadır.⁷³ Dahası, bu yapıttaki linguistik zorluklar özellikle sıkıntı vericidir; Sümer edebiyatında, ilk kez bu yapıtta karşılaşılan çok sayıda önemli sözcük vardır. Bu nedenle çeviri kesintilerle doludur ve bunun yalnızca bir deneme olduğunun altı çizilmelidir. Yine de, İÖ üçüncü binyılda Sümer'de geçerli olan insanın yaratılışı ile ilgili kavramların tam bir betimlemesini sunar.

İnsanın yaratılışı konusunda bilinen en eski görüşler İbranilerin ve Babillilerin görüşleridir; Birincisi Tekvin kitabında anlatılır, ikincisi Babillilerin "Yaratılış Destanı"nın bir parçası-

nı oluşturur. Kitab-ı Mukaddes'teki öykülere göre ya da en azından bunun yorumlarından birine göre, insan, bütün hayvanları yönetmesi amacıyla kilden biçimlenmiştir. Babil mitinde, insan, en baş belası tanrılardan birinin bu amaçla öldürülmesiyle onun kanından yapılmıştı; yaratılış nedeni temelde tanrılara hizmet etmesi ve ekmekleri için onların yerine çalışmasıydı. İbrani ve Babil yorumundan bin yıl önceye tarihlenen Sümer şiirimize göre, Babil yorumunda olduğu gibi kilden biçimlenen insanın yaratılış amacı, yine, tanrılarının geçimleri için emek harcamak zorundan kurtarmaktı.

Şiir, tanrılarının ekmeklerini sağlamakta, özellikle, tahmin edilebileceği gibi dişi ilahlar varlık bulduktan sonra, çektikleri güçlüklerin betimlenmesi denilebilecek bir girişle başlar. Tanrılar yakınırlar, ama su-tanrısı Enki, Sümerlerin bilgelik tanrısı da olduğundan onlara yardım edebilecekken, öyle derin uyumaktadır ki onları iştmez. Bunun üzerine annesi, "bütün tanrıları doğuran ana," ilksel deniz, tanrılarının gözyaşlarını ona getirir ve şöyle der:

"Ey oğul, kalk yatağından, ...dan bilgelliğini göster,
Tanrılara hizmetkârlar biçimle, onların ... onlar üretsin."

Enki konu üstüne düşünür, "iyi ve soylu *şekilleyici*"lerin başına geçer ve annesi Nammu'ya, ilksel denize şöyle der:

Ey ana, sözünü ettiğin *yaratık*, var edildi,
Onun üstüne tanrılarının ... yerleştirdi;
Deniz dibinin yüzeyindeki kilden yüreğini *yoğur*,

İyi ve soylu *şekilleyiciler* kili *berkitecekler*,

Sen, sen onun uzuvlarını ortaya çıkar;

Ninmah (toprak-ana tanrıça) senin üstünde çalışacak,

... (doğum tanrıçaları) sen biçimlerken yanında olacaklar;

Ey ana, (yeni doğanın) yazgısını belirle,

Ninmah onun üstüne tanrıların ... yerleştirecek,

... insan olarak ...

İçerikleri açıklanabilirse çok aydınlatıcı olacak birkaç kırık dizeden sonra şiir, Enki'nin, insanın yaratılışı onuruna tanrılara verdiği bir ziyafeti anlatır. Bu ziyafette Enki ve Ninmah çok fazla şarap içer ve çakırkeyif olurlar. Bunun üzerine Ninmah denizin dibinden bir parça kil alır ve altı değişik tipte bireyi şekillendirir, Enki de onların yazgılarını belirler ve onlara yiyecek ekmek verir. Yalnızca son iki tipin nitelikleri okunabilmekte; bunlardan biri kısır kadın ve diğeri cinsiyetsiz ya da hadım tiptir. Dizeler şöyle:

... (Ninmah) doğurganlığı olmayan bir kadın yaptı.

Doğurganlığı olmayan bu kadını gören Enki,

Onun yazgısını belirledi, "kadın evi"nde kalmasını yazgıladı.

... (Ninmah) erkeklik organından yoksun, kadınlık organından yoksun bir varlık yaptı.

Erkeklik organından yoksun, kadınlık organından yoksun bu varlığı gören Enki,

Onun yazgısını kralın önünde durmak olarak belirledi.

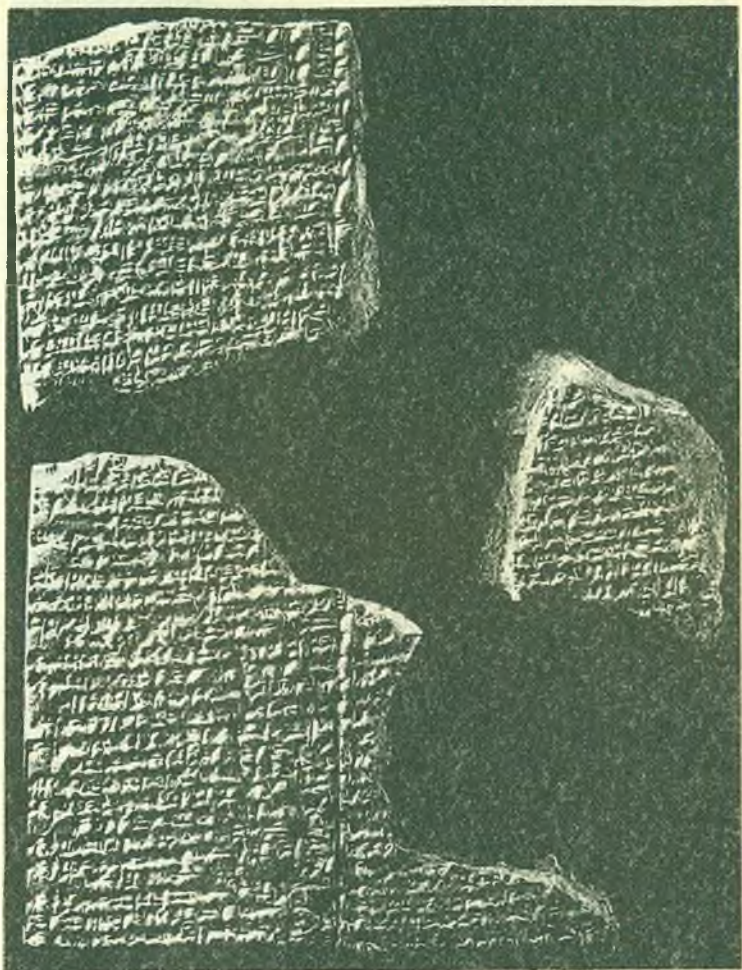
Ninmah'ın bu altı insan tipini yaratması üzerine, Enki de

kendi başına bir şeyler yaratmaya karar verir. Bu noktaya nasıl gelindiği açık olmamakla birlikte, sonuçta ortaya çıkan yaratık başarısızdır; vücut ve zekâca cılız ve geridir. Endişelenen Enki, Ninmah'tan bu umutsuz yaratığa yardım etmesini ister; ona şunları söyler:

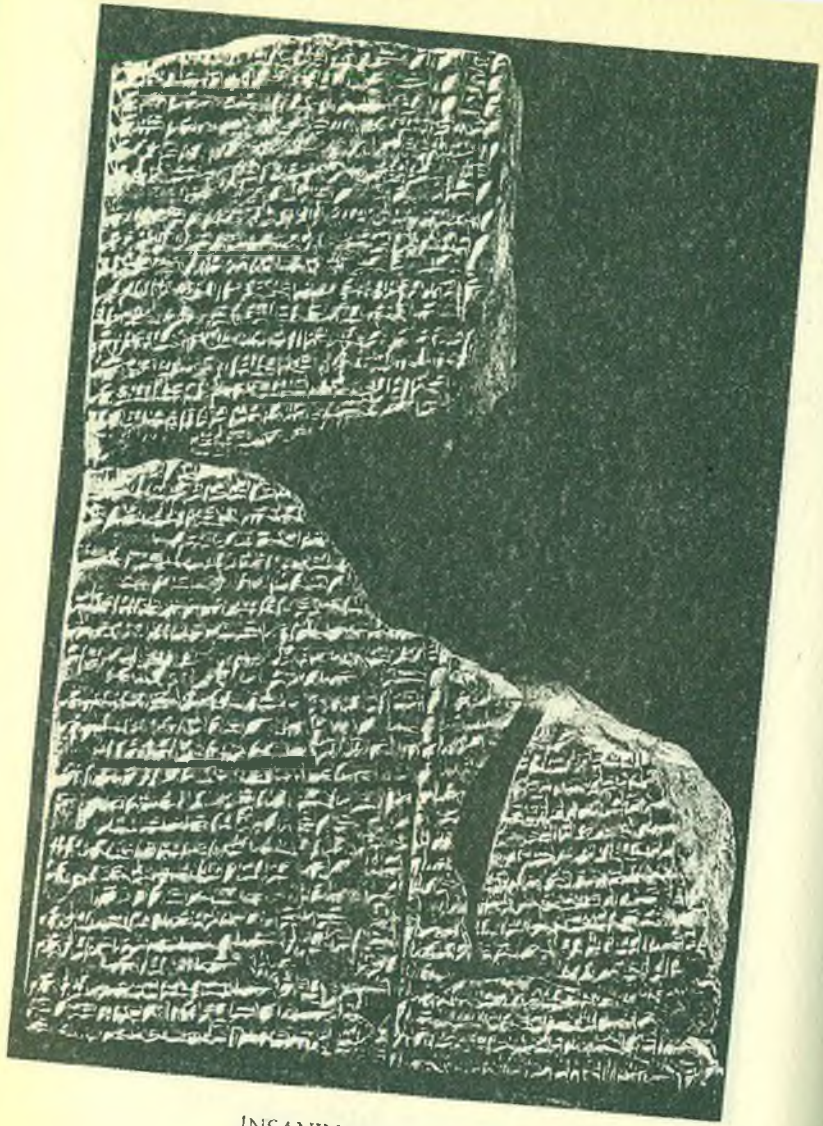
“Senin elinle şekillenenin yazgısını belirledim,
Ona yiyecek ekmek verdim;
Sen de benim elimde şekillenenin yazgısını belirle,
Sen de ona yiyecek ekmek ver.”

XVII VE XVIII. RESİMLER: İNSANIN YARATILIŞI

Bu resimler aynı tabletin ön yüzünü göstermektedir. XVII. resimdeki tablet hâlâ üç ayrı parça halindedir (Üniversite Müzesi, Nippur koleksiyonu, “birleştirilmeden” önce, 13386, 11327 ve 2168). Gerçekte tablet Philadelphia'ya dört parça halinde gelmiştir. XVII. resmin alt kısmındaki parça Langdon tarafından yayımlandığı zaman, 1919'dan önceki bir tarihte Üniversite Müzesi'nde iki parçanın birleştirilmesinden oluşmuştur.⁶⁸ Üstteki büyük parça 1934 yılında Chiera tarafından yayımlanmıştır.⁶⁹ Dördüncü parça şimdiye değin yayımlanmamıştır.⁷⁰ XVIII. resim aynı tableti parçaları birleştirilmiş olarak göstermektedir. Birinci sütunun alttaki bölümü su-tanrısı Enki'nin, göğe, yere ve tanrılara yaşam veren annesi tanrıça Nammu'ya insanı nasıl biçimleyeceğinin yolunu gösterdiği pasajın ilk bölümünü içerir. Çeviri ve çevriyazı için bkz. s. 132-133, not 71.

INSANIN YARATILIŞI
(Açıklama için yan sayfaya bakın.)

İNSANIN YARATILIŞI
(Açıklama için 134. sayfaya bakın.)

Ninmah yaratık için elinden geleni yapar, ama işe yaramaz. Onunla konuşur, ama o yanıt veremez. Ona ekmek verir, ama o uzanıp da alamaz. Ne oturabilir, ne ayakta durabilir, ne de dizlerini bükebilir. Bunu, Enki ile Ninmah arasında geçen uzun bir konuşma izler, ancak tabletler öyle kırık ki bir anlam çıkarmak olanaksız. Bir olasılık, sonunda Ninmah Enki'yi böyle hasta, cansız yaratıklar yarattığı için lanetler ve görünüşe bakılırsa Enki de bunu hak ettiğini düşünür.

Yukarıda ana hatlarıyla verilen yaratılış şiirine ek olarak, insanoglunun yaratılış amacının ayrıntılı bir betimlemesi "Sığır ve Tahıl" mitinin girişinde bulunur (bkz. s. 104); bu bölümün öyküsü şöyledir; Anunnakilerden sonra, gök-tanrıları doğmuştu, ama sığır-tanrısı Lahar ve tahıl-tanrıçası Aşnan'dan önce ne sığır ne de tahıl vardı. Bu nedenle tanrılar ekmek yemeyi ya da giysi giymeyi "bilmezlerdi." Sonra sığır-tanrısı Lahar ve tahıl-tanrıçası Aşnan göğün yaratılış odasında yaratıldılar, ancak tanrılar hâlâ açtı. O zaman tanrıların "iyi şeyleri" ve ağılların refahı hatırına insana "soluk verildi." Bu giriş şöyledir:

Gök ile yer dağından sonra,
 An (gök-tanrısı) Anunnaki'lerin (ardılları) doğumuna neden oldu,
 Aşnan (tahıl-tanrısı) adı henüz doğmadığından, henüz biçimlenmediğinden,
 Uttu (bitki-tanrıçası) henüz biçimlenmediğinden,
 Uttu için hiçbir kutsal alan kurulmadığından,
 Hiç koyun yoktu, hiç kuzu inmemiştii,

Hiç keçi yoktu, hiç oğlak inmemiştii,
Koyun iki kuzusunu yavrulamıyordu,
Keçi üç oğlağını yavrulamıyordu.

Çünkü bilge Aşnan'ın ve Lahar'ın (sığır-tanrısı) adını,
Anunnakiler, büyük tanrılar, bilmiyordu,
Otuz günlük ... tohumu henüz yoktu,
Kırk günlük ... tohumu henüz yoktu,
Küçük tohumlar, dağ tohumu, saf canlı yaratıkların tohumu henüz
yoktu.

Uttu henüz doğmadığından, (bitkilerin?) tacı henüz yetişmediğinden,
den,

... efendi henüz doğmadığından,
Ova tanrısı Sumugan henüz ortaya çıkmadığından,
İnsanoğlunun ilk yaratıldığı zaman gibi,
Onlar (Anunnakiler) ekmek yemeyi bilmiyorlardı,
Giysi giymeyi bilmiyorlardı,
Koyunlar gibi ağızlarıyla ot yiyorlardı,
Arklardan su içiyorlardı.

O günlerde, tanrıların yaratma odasında,
Dulkug evlerinde, Lahar ve Aşnan biçimlendi;
Lahar ve Aşnan'ın ürünlerini,
Dulkug'un Anunnakileri yiyor, ama doymuyorlardı;
Has ağıllarındaki sütü, ... ve iyi şeyleri,
Dulkug'un Anunnakileri içiyor, ama doymuyorlardı;
Has ağıllarındaki iyi şeylerin hatırına,

İnsana soluk verildi.

Evrenin kökenini, tanrılar ve insanların varoluşunu açıklamak için Sümerlerce geliştirilmiş kuramlar ve kavramlardan oluşan Sümer kozmolojisi incelememiz, insanın yaratılışıyla sona eriyor. Sümerlerin kozmogonik kavramlarının, erken olmakla birlikte hiçbir biçimde *ilkel* olmadıkları yeterince vurgulanamamış olabilir. Bunlar, doğanın güçlerini ve kendi varoluşunu düşünen Sümerlinin olgun düşüncesini ve düşünce usamlamasını yansıtırlar. Bu kavramlar çözümlendiğinde; tanrıbilimsel paravan ve çok-tanrıci süslemeler kaldırıldığı zaman (*buna karşın, malzememizin sınırlı olmasının yanı sıra içeriğini anlayışımız ve yorumlayışımız da sınırlı kalacağından günümüzde bu her zaman olanaklı değildir*), Sümerlerin yaratılış kavramları keskin bir gözlem anlayışıyla birlikte gözlenen verilerden uygun sonucu çıkarıp bunu ifade etme yeteneği de göstermektedir. Bundan yola çıkarak, akılcı bir biçimde ifade edilen Sümer kozmogonik görüşleri şöyle özetlenebilir:

1. Başlangıçta ilksel *deniz* vardı; Sümerlerin bu denizi *eze*li ve *yaratılmamış* olarak kabul etmiş olmaları mümkündür.

2. İlksel deniz *birleşik haldeki göğü ve yeri* ortaya çıkardı.

3. Gök ile yer, *katı öğeler* olarak düşünölmüştü. Bununla birlikte, aralarında, ana niteliği genişlemek olan, *onlardan çıkan hava ögesi* vardı. Böylece gök ile yer genişleyen *hava ögesi* tarafından ayrıldı.

4. Gök ile yerden daha hafif ve yoğunluğu çok daha az olan *hava*, Sümerlerce belki de *havayla aynı maddeden* oldu-

ğu düşünölen ayı meydana getirmekte başarılı oldu. Güneşin aydan doğduğu düşünölüyordu; yani, ayın havadan ortaya çıkıp gelişmesi gibi o da aydan ortaya çıkıp gelişmişti.

5. Gök ile yer birbirinden ayrıldıktan sonra, yeryüzünde bitki, hayvan ve insan yaşamı olanaklı hale geldi; yaşam hava, toprak ve su bileşiminin bir sonucu olarak düşünölmüş gibi görünmektedir; kuşkusuz güneş de buna dahildi. Yeryüzündeki bitki ve hayvan yaşamının ortaya çıkışı ve üremeleri konusunda elimizdeki malzemeden bir şey çıkarmak ne yazık ki güçtür.

Sümerlerin tanrıbilimsel dile aktarılan bu usçu kavramları şöyle tanımlanabilir:

1. Başlangıçta ilksel denizle kişileştirilen tanrıça *Nammu* vardı.

2. Tanrıça *Nammu* eril gök-tanrısı *An* ile yer-tanrıçası *Ki*'yi doğurdu.

3. *An* ve *Ki*'nin birleşmesinden, gök-baba *An*'ı toprak-ana *Ki*'den ayıran hava-tanrısı *Enlil* doğdu.

4. Hava-tanrısı *Enlil* kendini, Sümerlerce tavanı ve duvarlarını koyu lacivert taşı rengi gökyüzünün ve yerini yer yüzeyinin oluşturduğu düşünölen evinde, zifiri karanlıkta bulur. Ve evinin karanlığını aydınlatması için ay-tanrısı *Nanna*'ya yaşam verir. Sonra da ay-tanrısı *Nanna*, babasından daha parlak olan güneş-tanrısı *Utu*'ya yaşam verir. Burada, yaşam verilen oğulun, yaşam veren babadan daha güçlü olması düşüncesi –daha derin anlamıyla ilerleme dediğimiz gelişimin içinde gerçek-

ten meydana gelende budur– Yakın Doğu felsefesi ve psikolojisi için oldukça doğaldır. Örneğin, tarihsel devirler içinde hava-tanrısı *Enlil*, babası gök-tanrısı *An*'dan daha güçlü hale gelir. Daha sonra Sami Babillilerin tanrısı *Marduk*, babası su-tanrısı *Enki*'den daha güçlü hale gelir. Hristiyan öğretisinde, oğul İsa, birçok bakımdan insanlığın kurtuluşu için baba Tanrı'dan daha önemli ve başarılı hale gelir.

5. Bundan sonra hava-tanrısı *Enlil* annesi yer-tanrıçası *Ki* ile birleşir. Bu birleşme ve su-tanrısı *Enki*'nin büyük yardımı sonucunda yeryüzünde bitkisel ve hayvansal yaşam yaratılır. Öte yandan insan, ilksel deniz, tanrıça *Nammu*, toprak ana, *Ki* ile özdeşleştirilebilecek tanrıça *Ninmah* ve su-tanrısı *Enki*'nin ortaklaşa çabalarının bir ürünü gibidir. Bu belirli bileşimin içeriği için –ve zamana ait az çok yüzeysel verilerle bunun ardında sağlam bir mantık bulunduğuna, sadece hoş bir fantezi olmadığına inanmak için her türlü neden vardır– bugün elimizde bulunan malzeme ve sınırlı anlayışımızdan bir sonuç çıkarmak güçtür.